

Thập kỷ đầu tiên của ORCID: **Từ khởi nghiệp tới bền vững**

Dịch sang tiếng Việt: Lê Trung Nghĩa

Dịch xong: 28/07/2023

Bản gốc tiếng Anh: https://info.orcid.org/wp-content/uploads/2022/11/R2_Orcid-10th-Ann-Booklet-FOR_PRINT_NO_MARKS.pdf

ORCID's First Decade: **From Startup to Sustainability**

Mục lục

Lời nói đầu	3
Tổng quan về thập kỷ đầu của ORCID	5
Trước ORCID: Nguồn gốc của mã nhận diện thường trực	6
Một mã nhận diện tên mới nổi lên	7
Thu thập vốn cấp	9
Một liên minh hỗ trợ rộng rãi	10
Biến nó thành hiện thực: những ngày đầu của ORCID	12
Bước vào hệ sinh thái	14
Cam kết kiểm soát nhà nghiên cứu	17
Một ‘Thiên thần’ bước vào; nhân sự ORCID mở rộng	18
Hội đoàn: ORCID mở rộng phạm vi	19
Chương trình ủy thác	23
Cộng đồng dẫn dắt, điều hành chiến lược	24
Nhìn về tương lai	26

Lời nói đầu

Chris Shillum
Giám đốc điều hành

Với lễ kỷ niệm 10 năm ORCID vẫn còn ở đường chân trời cách đây vài năm, Hội đồng quản trị của ORCID đã bắt đầu thảo luận về tầm quan trọng của việc ghi lại lịch sử của ORCID—điều gì đó sẽ giúp kể câu chuyện về một cộng đồng cùng nhau tạo ra dịch vụ hạ tầng nghiên cứu mở, bền vững mà giờ đây đã trở nên thiết yếu đối với rất nhiều bên liên quan trên khắp thế giới. Như một phần trọng tâm của ORCID nhằm vào điều hành tốt, các thành viên Hội đồng quản trị bị giới hạn tới tối đa hai nhiệm kỳ ba năm. Các giám đốc sáng lập cuối cùng đã rời Hội đồng quản trị vào năm 2020, và gần như tất cả các thành viên nhân sự ban đầu đã rời sang những nơi mới (vài người tới các tổ chức hạ tầng học thuật của các đồng nghiệp). Chúng tôi đã muốn nắm bắt “câu chuyện nguyên bản” của ORCID trong khi những người liên quan vẫn còn ở xung quanh để kể câu chuyện này. Việc đưa ORCID cất cánh từng là một chiến công không nhỏ; bất kỳ ai cũng có thể có tầm nhìn để bắt đầu một dịch vụ mới, nhưng điều đó có ở dạng đặc biệt về cộng tác, quyết tâm và ý thức về mục đích để biến tầm nhìn đó thành một hoạt động bền vững sống lâu hơn tất cả những người sáng lập ra nó. Trong trường hợp của ORCID, chúng tôi lấy ký tự “P” trong mã nhận diện thường trực (Persistent ID) một cách nghiêm túc, và cam kết cung cấp vĩnh viễn các mã nhận diện độc nhất cho các nhà nghiên cứu và những người đóng góp. Đó là một cam kết.

Linda O'Brien
Chủ tịch Hội đồng quản trị

Đầu năm nay, chúng tôi đã ủy quyền cho John Lehmann-Haupt, một nhà văn quen thuộc với ngân hà PID và có nhiều năm kinh nghiệm trong truyền thông xuất bản học thuật tập đoàn, để phỏng vấn nhiều người chủ chốt có liên quan tới khởi nghiệp của ORCID và để nắm bắt được kinh nghiệm của họ ở dạng tường thuật. Kết quả là, *Thập kỷ đầu tiên của ORCID: Từ khởi nghiệp tới bền vững*, nhằm kể câu chuyện từ quan điểm của những người có liên quan.

Thay vì cố gắng tạo ra sự tính đếm đầy đủ về mọi chi tiết liên quan đến việc tạo ra một tổ chức phức tạp và có cơ sở rộng lớn như ORCID, chúng tôi quyết định tập trung vào việc tôn vinh những cá nhân và tổ chức đã làm cho ORCID cất cánh và sau đó đã làm việc hướng tới sự bền vững của tổ chức. Cũng như các cuộc phỏng vấn, được tiến hành với vô số các thành viên hội đồng quản trị, các cựu nhân viên, và các tác nhân chính từ khắp cộng đồng các bên liên quan của chúng tôi, những người đã tham gia trong việc sáng lập, John đã xem qua kho lưu trữ của ORCID và truy cập thư viện các bài đăng trên blog trước đây của chúng tôi. Hy vọng của chúng tôi là bất kỳ ai có quan tâm dõi theo các bước chân các nhà sáng lập của chúng tôi và tạo ra một tổ chức hạ tầng do cộng đồng dẫn dắt sẽ có khả năng sử dụng tài liệu này như một trường hợp điển hình về một cách thức điều hướng hành trình từ ý tưởng tới khả năng mở rộng và tính bền vững, và giành được sự thấu hiểu lớn hơn trong vài thách thức và cạm bẫy ORCID đã gặp phải trên suốt con đường đó.

ORCID đã trải nghiệm sự tăng trưởng bùng nổ trong một thập kỷ ngắn ngủi. Là đáng nhớ nhất, ORCID đã kết thúc năm hoạt động đầu tiên của nó vào năm 2012 với hơn 40.000 bản ghi, và bây giờ, vào năm 2022, chúng tôi có 15 triệu. Chúng tôi cực kỳ tự hào với cách mà ORCID đã tăng trưởng và thừa nhận rằng nó đã làm được như vậy vì có một cơ sở mạnh mẽ và rộng khắp những người ủng hộ từ tất cả các lĩnh vực có liên quan trong truyền thông học thuật. Khi chúng tôi tạm dừng và phản ánh về chiến công không thể tin nổi về tầm nhìn, việc tổ chức, và việc cấp vốn từ một nhóm chuyên tâm có trách nhiệm cho sự thành công sớm của ORCID, chúng tôi cũng phấn khích về chương tiếp theo, về việc ORCID lên kế hoạch như thế nào để xây dựng giá trị cho các thành viên và những người sử dụng của chúng tôi trong tương lai. Nền tảng vững chắc được tạo ra bởi công việc của họ cho phép chúng tôi dự tính những kế hoạch đầy tham vọng cho thập kỷ tới. Chúng tôi hy vọng bạn sẽ ra nhập với chúng tôi cho pha tăng trưởng tiếp theo này.

Tổng quan về thập kỷ đầu của ORCID

Khi sự phổ biến các tạp chí nghiên cứu đã bắt đầu chuyển lên trực tuyến vào giữa những năm 1990, đã trở nên rõ ràng rằng để hoàn thành lời hứa về một web sôi nổi, toàn diện của truyền thông học thuật, cần thiết phải có 2 điều: một hệ thống mã nhận diện thường trực, duy nhất cho các tác phẩm được xuất bản, và một hệ thống khác như vậy để mọi người tạo lập các tác phẩm đó. Với nền tảng cập nhật đó có tại chỗ, khả năng khám phá và thừa nhận ghi công sẽ được cải thiện triệt để, mở ra các kênh cộng tác mới và để theo dõi và đánh giá tác động của nghiên cứu được xuất bản.

Với sự quan tâm mạnh mẽ của các nhà xuất bản học thuật trong việc thiết lập một hệ thống tham chiếu - trích dẫn rộng khắp nền công nghiệp có liên kết cho các tạp chí của họ, trọng tâm ban đầu từng là về một mã nhận diện các tác phẩm, dẫn tới sự giới thiệu của Mã nhận diện Đối tượng Số - DOI (Digital Object Identifier) vào năm 1997 và sự triển khai nó của Crossref, một tổ chức nhà xuất bản cộng tác đã khởi xướng vào năm 2000. Dịch vụ kết nối của Crossref đã sớm được tất cả các nhà xuất bản chủ chốt áp dụng, và sự chú ý đã chuyển sang việc tạo lập một mã nhận diện cho các tác giả và những người đóng góp khác cho nghiên cứu. Vào năm 2007, các thảo luận về một hệ thống mã nhận diện của người đóng góp đã bắt đầu ở Crossref, trong một thời gian được coi là chủ nhà có thể cho một dịch vụ như vậy.

Nhưng đến năm 2009, xung lực đó đã dịch chuyển sang một nỗ lực được các tác nhân chính ở Thomson Reuters và Nhóm Xuất bản Tự nhiên - Nature Publishing Group (như họ được biết tới khi đó), các bên đã tập hợp một nhóm tình nguyện viên từ khắp cộng đồng nghiên cứu để công nhận cơ sở rộng lớn các bên liên quan, những người sẽ được hưởng lợi nhờ khả năng này. Thông qua công việc của họ, Mã nhận diện Người đóng góp và Nhà nghiên cứu Mở - ORCID (Open Researcher and Contributor Identifier) phi lợi nhuận đã được thành lập vào tháng 8/2010, và, với sự hỗ trợ tài chính của các khoản vay khởi nghiệp từ cộng đồng xuất bản và các trợ cấp và tài trợ từ một vài tổ chức, dịch vụ ORCID đã được ra mắt vào tháng 10 năm 2012.

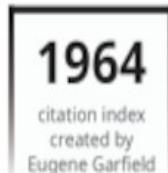
ORCID ra đời, tháng 10/2012

Sự hấp thu ban đầu dịch vụ này đã vượt đáng kể các kỳ vọng. Ngay từ đầu, ORCID đã có ý định phục vụ dải rộng lớn nhất có thể các bên liên quan, bao gồm các nhà nghiên cứu, thư viện, cơ sở nghiên cứu, cơ quan cấp vốn, các bên trung gian, và các nhà xuất bản, với sự nhấn mạnh đặc biệt vào nhu cầu của các nhà nghiên cứu. Tương tự, hoạt động của nó đã được hướng dẫn ở mọi mức bằng một tập hợp các nguyên tắc sáng lập nhấn mạnh tới tính mở, lòng tin, và tính toàn diện, với quyền truy cập miễn phí đối với các nhà nghiên cứu, những người duy trì sự kiểm soát đầy đủ dữ liệu của họ. Việc phát triển và tinh chỉnh mô hình kinh doanh dựa vào hội đoàn đã cho phép nó khai thác nguồn lực của các thành viên để triển khai và hỗ trợ, ORCID đã có được sự hiện diện toàn cầu, trong khi

vẫn là một thực thể nhỏ, nhanh nhẹn. Có được tính bền vững về tài chính trong năm 2019, ORCID đã bước vào thập kỷ thứ hai của nó gắn bó sâu sắc với kết cấu của một doanh nghiệp nghiên cứu toàn cầu.

Trước ORCID: Nguồn gốc của mã nhận diện thường trực

Việc đăng ký các tên rõ ràng nằm ở trung tâm của ORCID có thể được truy vết ngược về chỉ mục trích dẫn được tạo ra vào năm 1964 bởi Eugene Garfield, người đã thành lập Viện Thông tin Khoa học – ISI (Institute for Scientific Information) vào năm 1960. Vào năm 1992, tập đoàn Thomson đã sát nhập ISI, nơi cơ sở dữ liệu chỉ mục trích dẫn đã trở thành cơ sở của Web of Science (Web Khoa học) trên trực tuyến, được giới thiệu vào năm 1997.

“Chúng tôi đã có hàng trăm ngàn tác giả đã được đánh chỉ mục cùng với các tài liệu và các trích dẫn tài liệu của họ.”

Dave Kochalko, đồng sáng lập ORCID

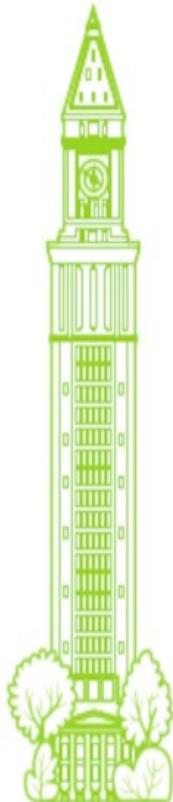

David Kochalko đã tới Thomson cuối năm 1992: “Chúng tôi đã đi tới ý tưởng rằng chúng tôi cần một mã nhận diện nội bộ để sử dụng trong hệ thống của chúng tôi mà nó sẽ xúc tác cho chúng tôi để loại bỏ đúp bản và thẩm định các tác giả”. Kết quả là ResearcherID đã được phát hành vào tháng 1/2008, cho phép tác giả tự nhận diện và được thẩm định một cách phù hợp. ResearcherID từng rất thành công trong lĩnh vực của Thomson Reuters (như công ty đã được biết đến sau đó), nhưng đã có khó khăn đối với việc mở rộng nó trong cộng đồng rộng lớn hơn. “Chúng tôi là một thực thể tập đoàn tư nhân”, Kochalko nói, “và đã có sự miễn cưỡng ở phía các cá nhân để có sự nhận diện của họ phụ thuộc vào một thực thể thương mại. Chúng tôi đã bắt đầu nói trong nội bộ về cách để chúng tôi có thể làm những gì rõ ràng là một sự đổi mới sáng tạo có giá trị và mở nó ra”.

Vào thời điểm đó, Nhóm Xuất bản Tự nhiên (Nature Publishing Group) đã có mối quan hệ làm việc mạnh với Thomson Reuters, và đặc biệt với Web of Science (Web Khoa học), và đầu năm 2008, Kochalko đã gặp Howard Ratner từ Nature để khám phá những gì họ có thể cộng tác cùng; Timo Hannay của Nature và Renny Guida của Thomson Reuters cũng đã tham dự. “Một trong những ý tưởng từng là tạo ra những gì vào thời điểm đó chúng tôi gọi là Open Researcher ID (Mã nhận diện Nhà nghiên cứu Mở), sử dụng công nghệ mà Thomson Reuters đã phát triển rồi”, Ratner nói. Với thành phần trung tâm đã có, đó là một khả năng hấp dẫn, và nhóm đã khởi xướng một dự án để phát triển nó vào ngày 28/04/2009, tổ chức các cuộc họp tiếp theo vào tháng 6 và 7.

Trong thời gian này, Crossref đã và đang thảo luận về sáng kiến được đề xuất của riêng nó, được biết tới như là Crossref Contributor ID (Mã nhận diện Người đóng góp của Crossref) và dựa vào sự chứng minh khái niệm được Geoffrey Bilder - người sau này là Giám đốc Sáng kiến Chiến lược - phát triển. Nhưng mọi người ở Crossref còn chưa biết về nỗ lực của Thomson Reuters - Nature.

Một mã nhận diện tên mới nổi lên

Hiểu rằng họ đã đạt đến điểm mà họ cần tìm kiếm và đánh giá sự hỗ trợ của các bên liên quan, Ratner và Kochalko đã lên kế hoạch cho một cuộc họp mở, Hội nghị thương định về mã nhận diện tên, lênh lịch vào ngày 9/11/2009, tại Boston trùng với cuộc họp thường niên của Crossref, nhờ đó tạo điều kiện cho các bên quan tâm từ cộng đồng đó tham dự.

“Chúng tôi hiểu rằng chúng tôi không biết tất cả những ai sẽ có mặt trong không gian nhận diện tên,” Ratner nói, “vì vậy chúng tôi chạy theo ngọn cờ để xem nó sẽ thu hút ai”. Hội nghị thương định đó đã thu hút được những người tham dự từ 21 tổ chức đại diện cho các khu vực xuất bản, thư viện, hiệp hội học thuật, công nghệ, nghiên cứu, và cấp vốn. Nó cũng đã đánh dấu sự khởi đầu của tên ORCID, với “và Người đóng góp” được thêm vào Mã nhận diện Nhà nghiên cứu Mở để phản ánh sự đánh giá cao Kochalko và Ratner đã giành được từ các bên liên quan cho vai trò của những người đóng góp, những người cung cấp tư liệu quan trọng cho các dự án nghiên cứu nhưng theo truyền thống còn chưa nhận được sự thừa nhận chính thức.

Hội nghị thương định đã được đón nhận nhiệt tình và một cuộc họp các bên liên quan diễn ra vào ngày 2/12 tại Olympia Exposition Hall ở London, Vương quốc Anh, là chìa khóa cho các cuộc họp của London Online và STM Innovations. Tham dự tại cuộc họp thứ hai này từng lớn hơn nhiều, một lần nữa phản ánh phổ rộng lớn các bên liên quan.

Đến thời điểm này, sự cần thiết đối với ORCID như một thực thể riêng rẽ đã trở nên rõ ràng. “Cộng đồng Crossref hiểu họ chủ yếu là diễn đàn của một nhà xuất bản, và rằng ORCID, trong khi nó đã đóng vai trò với các nhà xuất bản, đã đóng vai trò còn to lớn hơn nhiều ngoài việc xuất bản”, Ratner nói.

Trong khi đó, Kochalko đã làm việc trong nền tảng đó để hỗ trợ cho liên doanh tại Thomson Reuters. Kochalko cho biết: “Một số vốn kha khá đã được đầu tư vào ResearcherID và tôi đã dành nhiều tháng để đàm phán nội bộ, giải thích khái niệm của chúng tôi và lý do tại sao nó sẽ mang lại lợi ích không chỉ cho cộng đồng nghiên cứu rộng lớn hơn mà còn cho doanh nghiệp của chúng tôi”. Sự thành công trong nỗ lực của anh ấy được chứng minh bằng sự hỗ trợ mà Thomson Reuters đã cung cấp trong những tháng tiếp theo.

Từ tháng 12/2009 tới tháng 2/2010, Kochalko và Ratner, bây giờ được bổ nhiệm là đồng chủ trì dự án, đã xây dựng khung sơ bộ cho một tổ chức mới với sự trợ giúp của Nhóm Làm việc Kinh doanh/Chính sách, được lãnh đạo bởi Craig Van Dyck của Wiley và Bernie Rous của Hiệp hội Máy tính - ACM (Association for Computing Machinery); Nhóm Làm việc về Kỹ thuật, dưới quyền của Ratner; và Nhóm Làm việc về Truyền thông, dưới quyền của Kochalko. Website ORCID.org đã được tạo ra.

Cột mốc tiếp theo là ngày 10/02/2010, cuộc họp của những người tham gia, một phiên trực tuyến thu hút 30 cá nhân mới bổ sung thêm cho những người tham dự hai cuộc họp trước đó.

"Tất cả chúng tôi đã quyết định chúng tôi muốn xây dựng phiên bản alpha của hệ thống đó."

Howard Ratner, Đồng sáng lập ORCID

Thomson Reuters khuyến nghị những người tham gia ký kết một biên bản ghi nhớ, cung cấp dịch vụ của Trợ lý Tổng Cố vấn Michelle Lin miễn phí để giúp họ điều hướng quá trình.

Cuộc họp thứ hai của những người tham gia, vào ngày 30/04, đã diễn ra tại văn phòng của Thomson Reuters ở Boston. “Thomson Reuters đã tài trợ các nguồn lực rất quan trọng”, Ratner nói, “bao gồm các dịch vụ của Brian Wilson, người đã đóng góp lượng khổng lồ công việc kỹ thuật như là lãnh đạo nhóm đã cung cấp nguyên mẫu alpha vào ngày 10/06”.

Theo thông tin cập nhật về những người tham gia hôm 17/09/2010, cuộc họp trực tiếp đầu tiên của Hội đồng quản trị đã diễn ra tại văn phòng New York của Nhóm Xuất bản Nature, vào ngày 08/10.

“Chúng tôi bây giờ đã chuyển đổi từ một nhóm lỏng lẻo thành một thực thể có cấu trúc hoàn chỉnh với các quy định và giấy chứng nhận thành lập”, Ratner nói, người đã được bầu chọn là Chủ tịch Hội đồng quản trị trong cuộc họp ngày 08/10 đó. Kochalko đã được bầu là Giám đốc ngân sách, và Amy Brand, người gần đây đã rời khỏi Crossref sang Văn phòng Truyền thông Học thuật của Đại học Harvard, đã được bầu là Thư ký. Liz Allen của Wellcome Trust, Craig Van Dyck, và Bernie Rous đã được bầu vào Ban điều hành, và Martin Fenner, một bác sĩ ở Hannover, Đức, với sự tinh thông trong thiết kế phần mềm, đã được bổ nhiệm là Chủ tịch của Nhóm Làm việc Tiếp cận cộng đồng. Ngoài ra, Crossref đã tài trợ cho các dịch vụ của Geoffrey Bilder như là Giám đốc kỹ thuật lâm thời.

Vào ngày 05/08/2010, ORCID đã được thành lập ở bang Delaware của nước Mỹ, được Ban Giám đốc gồm 14 thành viên điều hành, những người được rút ra từ các tổ chức các bên liên quan ban đầu.

Thu thập vốn cấp

Vốn cấp sớm nhất cho ORCID đã tới ở dạng các tài trợ, tổng cộng 245.000 USD từ 44 tổ chức bằng các dạng khác nhau, được bổ sung thêm vào tháng 2/2011 bằng một trợ cấp 45.000 USD từ Quỹ Mellon.

“Kế hoạch là tăng các khoản vay khi chúng tôi đã có Crossref, và nó đã rất thành công.”

Ed Pentz, thành viên sáng lập của Hội đồng quản trị

“Trợ cấp đó đã cho phép chúng tôi tuyển dụng nhà tư vấn Raym Crow [của Nhóm Chain Bridge] để làm việc với Hội đồng quản trị về việc đặt kế hoạch đó cùng với việc tạo báo cáo cuối cùng”, MacKenzie Smith, một thành viên sáng lập của Hội đồng quản trị, người khi đó là Giám đốc Nghiên cứu cho Thư viện MIT và đã phục vụ như là Nhà điều tra chính cho trợ cấp của Mellon, nói. Báo cáo đó đã cung cấp các mô hình chi phí và doanh thu trong 10 năm bắt đầu từ năm 2012, lưu ý rằng ORCID đã tiến xa hơn các hệ thống nhận diện tên trước đó đã xuất hiện trong các cộng đồng khác nhau, nhờ sự tham gia của nó với tất cả các bên liên quan cần thiết để thành công.

Tuy nhiên nhiều khoản vốn cấp khởi nghiệp tới ở dạng các khoản vay từ cộng đồng xuất bản. “Howard Ratner và tôi đã tới Hội chợ sách Frankfurt vào tháng 10/2011 và đã gặp gỡ tất cả các nhà xuất bản lớn sau hội nghị STM”, Ed Pentz, Giám đốc điều hành của Crossref, một thành viên sáng lập Hội đồng quản trị ORCID và Chủ tịch nhiệm kỳ 2 từ 2014-2017, nói. “Kế hoạch đó là huy động các khoản vay khi chúng tôi đã có Crossref, và nó rất thành công. Đã rõ ràng là việc để các nhà xuất bản đưa ORCID vào các tiến trình và các hệ thống gửi bản thảo của họ là rất quan trọng cho sự hấp thu của nó, nên sự hỗ trợ của họ là rất quan trọng. Nhưng rõ ràng là cần phải có một nhóm lớn hơn các bên liên quan tham gia, và rằng một khi mọi thứ bắt đầu, sẽ có một giai đoạn thứ hai, với trọng tâm là các trường đại học, thư viện và nhà cấp vốn, và với các nhà nghiên cứu là trung tâm của mọi thứ.”

Các khoản vay của nhà xuất bản, tổng cộng 2,1 triệu USD, đã được cung cấp trong 3 vòng, vòng cuối cùng tới vào năm 2013.

Một liên minh hỗ trợ rộng rãi

10 Nguyên tắc Sáng lập (Founding Principles) của ORCID đã được hệ thống hóa trong cuộc họp Hội đồng quản trị các ngày 18-19/11/2010, đã được tổ chức ở Vương quốc Anh bởi Wellcome Trust, một quỹ từ thiện toàn cầu đã cung cấp hỗ trợ sớm cho tổ chức.

“Rất sớm, chúng tôi đã bỏ ra lượng nỗ lực lớn nói về những gì đã trở thành các nguyên tắc của ORCID.”

Simeon Warner, thành viên sáng lập Hội đồng quản trị

Simeon Warner, sau đó là Giám đốc về Kiến trúc kho và dữ liệu liên kết của Thư viện Đại học Cornell. “Nền tảng tính mở chúng tôi đã thiết lập là rất quan trọng. Và sau đó chúng tôi đã bỏ ra nhiều thời gian làm việc về cách để triển khai một hệ thống tuân thủ các nguyên tắc này nhưng vẫn thực hiện đúng lời hứa, vì có sức ép vốn dĩ giữa quyền riêng tư và nhận diện”, ông nói. “Ví dụ, năm sinh thường được sử dụng để giúp phân biệt các tác giả cuốn sách, nhưng dạng thông tin cá nhân này thường không được chia sẻ trong cộng đồng nghiên cứu hoặc có liên quan tới các bài báo học thuật. Vì vậy, trong khi yêu cầu năm sinh như một phần của bản ghi ORCID có thể giúp ích cho các nhiệm vụ đối chiếu hoặc loại bỏ nhập nhằng, chúng tôi ủng hộ quyền riêng tư của nhà nghiên cứu.”

Các nguyên tắc của ORCID xung quanh tính mở cũng có thể được coi là việc cân bằng sự lo ngại của các bên liên quan thương mại và phi thương mại. “Tầm nhìn mà vài người trong số chúng tôi sớm đã có là, thông qua mã nhận diện này cho các nhà nghiên cứu, chúng tôi sẽ tạo ra một dạng những điều chung của siêu dữ liệu mở, với dữ liệu toàn diện về các kết quả đầu ra có liên quan tới các cá nhân”, Amy Brand, thành viên sáng lập Hội đồng quản trị, người bây giờ là Giám đốc và nhà xuất bản của Nhà xuất bản ở MIT, nói. “Nhưng quan điểm phổ biến là tất cả những gì chúng tôi thực sự cần để phân định rõ ràng là một phần dữ liệu, và nếu chúng tôi tạo ra một tập hợp dữ liệu mạnh mẽ và đưa nó mở ra với bên ngoài, thì chúng tôi có thể bị coi là đang cạnh tranh với các thực thể thương mại bán dịch vụ dựa trên dữ liệu đó”. Mô hình do nhà nghiên cứu dẫn dắt mà ORCID đã đạt được đã cung cấp một tập hợp dữ liệu còn chưa chỗ để bổ sung và cải thiện biên tập, tạo cơ hội cho các tổ chức khác (cả thương mại và phi lợi nhuận) có cơ hội tạo ra các dịch vụ bổ sung.

Mặc dù kế hoạch của Ratner và Kochalko cho ORCID đã kết hợp hệ thống ResearcherID của Thomson Reuters, nhưng thực tế lựa chọn đó không được đặt ra và đã có những cuộc thảo luận ban đầu về các lựa chọn thay thế khả thi, đáng chú ý là Mã nhận diện Tên Tiêu chuẩn Quốc tế - ISNI (International Standard Name Identifier), tại thời điểm dự thảo tiêu chuẩn ISO. Nhưng các yếu tố nổi lên đã loại bỏ nó khỏi sự tranh cãi như một lựa chọn khả thi.

“ISNI dựa trên sự kết hợp giữa quy trình làm việc về quyền và các trường hợp sử dụng của cơ quan thư viện, với phạm vi những người có thể có ISNI là những người đã đóng góp cho một tác phẩm sáng tạo như sách, bản ghi âm, hoặc phim,” thành viên sáng lập Hội đồng quản trị Chris Shillum của Elsevier, người vào tháng 10/2020 đã trở thành Giám đốc điều hành thứ hai của ORCID, đã rời Elsevier vào năm trước cho biết. “Vì những lý do lịch sử, những người chỉ xuất bản tài liệu trên tạp chí không được đưa vào hồ sơ của cơ quan thư viện và do đó nằm ngoài phạm vi của ISNI, điều này sẽ không tương thích với trường hợp sử dụng chính của ORCID về ghi công học thuật.” Ngoài ra, thực hành gắn ID của ISNI bởi cơ quan đăng ký đã xung đột với khẳng định của ORCID rằng các nhà nghiên cứu sẽ kiểm soát các bản ghi của riêng họ, và mô hình tính phí trên mỗi ID của nó đi ngược lại nguyên tắc thành lập rằng ID được cung cấp miễn phí cho các nhà nghiên cứu để lấy và sử dụng.

Rốt cuộc, Thomson Reuters đã tài trợ mã ResearcherID cho ORCID theo một giấy phép vĩnh viễn cùng với việc sử dụng miễn phí bản quyền, cho phép ORCID không chỉ phát triển nó phù hợp với các nguyên tắc và các trường hợp sử dụng của ORCID, mà còn làm cho nó sẵn sàng cho công chúng theo các tiêu chuẩn nguồn mở. ORCID và ISNI sau này đã ký Bản ghi nhớ đồng ý thiết lập tính tương hợp giữa 2 hệ thống đó.

Ngay từ đầu, Hội đồng quản trị ORCID đã có đại diện từ cộng đồng các bên liên quan quốc tế, bao gồm không chỉ các thành viên có trụ sở ở Mỹ và Vương quốc Anh, mà còn cả Hideaki Takeda của Viện Thông tin Quốc gia Nhật Bản - NII (National Institute of Informatics); Martin Fenner của Hannover, Đức; và Salvatore Mele của Tổ chức Nghiên cứu Hạt nhân châu Âu - CERN (European Organization for Nuclear Research).

“Vì lợi ích của việc mở rộng phạm vi tiếp cận và tính đa dạng càng sớm càng tốt (cũng như sự chấp nhận và tính hợp pháp) của ORCID, CERN đã cho sáng kiến này mượn tên của mình.“

Salvatore Mele, CERN

“Với Tổng giám đốc của chúng tôi, Giáo sư Rolf Heuer, trích dẫn một trong những thông cáo báo chí sớm nhất: ‘Vào buổi bình minh của thời đại khám phá mới trong vật lý, nơi các thí nghiệm thăm dò cấu trúc của vũ trụ được thực hiện bởi các nhóm nhà khoa học quốc tế với số lượng lên tới hàng nghìn người, việc ghi công chính xác đóng góp nghiên cứu là vô cùng quan trọng. Tôi chào đón sáng kiến này của các bên liên quan trong truyền thông học thuật để làm việc cùng nhau về các vấn đề đó’. Chúng tôi cũng đã giúp thành lập ORCID EU [đã giải thể] vào tháng 4/2012, nó đã giành được các trợ cấp để cấp vốn cho việc tiếp cận cộng đồng châu Âu và tích hợp với hầu hết các sáng kiến khác của châu Âu”.

Biến nó thành hiện thực: những ngày đầu của ORCID

Vào ngày 20/04/2012, nhân viên số 1 đã hiện diện - Giám đốc Điều hành Sáng lập Laure Haak. "Laure đã và đang làm việc trong nhóm của tôi ở Thomson Reuters với vai trò Giám đốc Khoa học", Kochalko nói. "Tôi nghĩ cô ấy sẽ là phù hợp tốt cho vai trò đó và đã giới thiệu cô ấy với Howard [Ratner]. Hóa ra, cô ấy là người phù hợp tuyệt vời."

Laure Haak, Giám đốc Điều hành Sáng lập, tháng 4/2012

Một trong những thách thức đầu tiên Haak đối mặt từng là câu hỏi về dịch vụ ORCID chính xác sẽ là gì - một hệ thống mã nhận diện, hay một hệ thống hồ sơ. "Đã có những quan điểm rất mạnh về điều này", cô nói. "Liệu chúng tôi chỉ cung cấp một mã nhận diện, với thông tin được kết nối tới nó mà có thể được kéo vào các hệ thống khác, hay thứ gì đó lớn hơn, cho phép các cá nhân trình bày thông tin như một sơ yếu lý lịch (CV), theo cách thức của các hệ thống hồ sơ hiện đang có?" Như được nêu trước đó, câu hỏi này đã được khai phá trong quá trình hình thành các Nguyên tắc Sáng lập, nhưng các thảo luận bây giờ đã chuyển sang một mức độ thực dụng hơn. "Đã có những quyết định về sự phát triển của tổ chức, cả về kỹ thuật và xã hội đã phụ thuộc vào sự phân biệt này", Haak tiếp tục. "Tôi cảm thấy rằng, về chiến lược, phạm vi của chúng tôi càng hẹp thì càng tốt. Chúng tôi đã không muốn ở trong sự cạnh tranh với bất kỳ các bên liên quan nào của chúng tôi, và với trọng tâm nhắm vào mã nhận diện, ORCID sẽ là một bộ xúc tác - một tài sản, không phải một đối thủ cạnh tranh. Và như một tổ chức phi lợi nhuận với một ngân sách nhỏ, ORCID sẽ được phục vụ tốt hơn bằng việc cung cấp tinh gọn hơn."

"Howard và Dave là những người đã thiết lập tầm nhìn ban đầu.

Laure và Laura đã đưa ra cách để điều đó được hoàn thành."

Chris Shillum, Giám đốc điều hành

Cộng tác giữa một nhóm đa dạng các bên liên quan như Hội đồng quản trị ORCID, đại diện cho các văn hóa nghề nghiệp đa dạng, bản thân nó có thể là một thách thức. "Chúng tôi đã hy vọng mọi người từ giới công nghiệp và hàn lâm làm việc cùng nhau, và họ có các cách tiếp cận rất khác nhau", Haak nói. "Những người trong giới công nghiệp có xu hướng lặp đi lặp lại, tập hợp các gói nhỏ lại với nhau và tinh chỉnh chúng trên đường đi, trong khi các học giả muốn có toàn bộ sản phẩm trong cái hộp, càng hoàn hảo càng tốt, trước khi tiết lộ nó. Vì thế một mặt chúng tôi đã thảo luận phạm vi của dịch vụ sẽ là gì, mặt khác đã có câu hỏi, khi nào chúng tôi sẽ phát hành nó cho thế giới?"

Nhưng việc khởi xướng một hệ thống ORCID từng là một ưu tiên không thể chối từ. May thay, một trợ cấp từ Quỹ Khoa học Quốc gia Mỹ (NSF) đã được trao vào tháng 10/2011 thông qua Đại học Chicago đã cung cấp vốn để tuyển dụng một nhóm kỹ thuật, và vào tháng 6 thì Laura Paglione đã ra nhập ORCID như là Giám đốc Công nghệ Nền tảng. (Paglione cũng đã mang tới sự tinh thông chiến lược đáng ngạc nhiên, trong năm 2016 đã nắm vai trò là Giám đốc các sáng kiến chiến lược.)

Sau khi ra nhập ORCID, Paglione ấn định ngày ra mắt là 16/10/2012, một mục tiêu đầy tham vọng khiến cô chỉ có bốn tháng để chuẩn bị. Ngoài những thách thức kỹ thuật, tổ chức vẫn ở trong tình trạng sơ khai, với Crossref ban đầu giúp triển khai các nhiệm vụ quản trị tài chính, nên đã có những thách thức ở một số mức độ.

“Dù Geoffrey [Bilder] và nhóm của ông đã làm được nhiều công việc phát triển trên cơ sở mã ResearcherID ban đầu, vẫn còn chưa sẵn sàng để ra mắt”, Paglione nói. “Nhưng chúng tôi đã xoay xở để làm được điều đó. Và nếu không có vấn đề về quy mô tại nhà cung cấp dịch vụ lưu trữ của chúng tôi, thì mọi thứ sẽ ổn thôi!”

Khi đó, trung tâm dữ liệu mà ORCID từng sử dụng đã vừa chuyển sang một nền tảng mới với một lỗi chưa được tìm ra đã ngăn không cho nó chịu tải bất ngờ. “Chúng tôi có nhiều lưu lượng truy cập hơn mong đợi trong ngày đầu tiên”, Paglione nói. “Về cơ bản tôi đã thức cả đêm để nói với họ. Nhưng chúng tôi đã sửa được nó vào ngày hôm sau”.

Paglione đã nhanh chóng bắt đầu xây dựng một nhóm, mang theo Cat (Catalina) Wilmers như là lãnh đạo hỗ trợ khách hàng trong tháng ra mắt và Rob Peters như là lãnh đạo lập trình vào tháng 12; chuyên gia hỗ trợ kỹ thuật Liz Krznarich đã tới sau đó, vào tháng 7/2014. Paglione cũng đã thay đổi nhà cung cấp phát triển bên ngoài từ một hãng ở Vương quốc Anh sang Avantica có trụ sở ở Colombia, Nam Mỹ, một lựa chọn “gần bờ” trong cùng một vùng thời gian như ORCID cũng là hiệu quả hơn về chi phí. “Sau đó chúng tôi đã tuyển dụng một số người của Avantica vào đầu năm 2013, sao cho tất cả công việc phát triển của chúng tôi được thực hiện trong nội bộ, làm cho nó hiệu quả hơn nhiều để cập nhật mã nguồn”, Paglione nói.

Nhóm của Paglione

Haak đã bình luận về sự nổi lên không như dự kiến của đăng ký sớm đối với các mã nhận diện ORCID. “Đã có sự đánh cược có bao nhiêu người sẽ đăng ký đến cuối năm; cao nhất là 10.000. Chúng tôi đã có 5.000 người đăng ký trước khi kết thúc tuần đó. Và chúng tôi đã có 50.000 đến hết năm đó”.

Bước vào hệ sinh thái

Từ đầu thiết kế, ORCID đã có ý định trở thành một nguồn thông tin đáng tin cậy sẽ vừa loại bỏ sự nhập nhằng cho những người đăng ký và ghi thành tài liệu các khía cạnh của các thành tích nghề nghiệp của họ, ăn khớp với các hệ thống và tiến trình của các bên liên quan - các trường đại học và các hiệp hội học thuật trong việc theo dõi kết quả đầu ra của các nhà nghiên cứu của họ, các cơ quan cấp vốn thông báo về các quyết định trợ cấp của họ và theo dõi tác động của chúng, các nhà xuất bản cải thiện các hệ thống đệ trình của họ và khả năng của họ để định vị những người bình duyệt tiềm năng, và bảm thân các nhà nghiên cứu, đảm bảo ghi công và tìm kiếm những người cộng tác cùng lúc hưởng lợi từ sự dễ dàng quản lý và chia sẻ thông tin trong các bản ghi ORCID của họ.

Từ quan điểm này, lượng đăng ký sớm đông đảo là đáng khích lệ – một minh chứng cho sự tin tưởng mà tổ chức đã tạo dựng được – nhưng không có nghĩa là đảm bảo thành công.

“Điều quyến rũ về ORCID là giá trị của nó phụ thuộc vào rất nhiều các tích hợp”, Veronique Kiermer, Giám đốc khoa học ở PLOS, một thành viên Hội đồng quản trị (với một thời gian ngắn) từ 2013 đến 2022 và phục vụ như là Chủ tịch từ 2017 đến 2019, nói. “Ngay từ đầu, khi bạn đề nghị các nhà nghiên cứu đăng ký, bạn thực sự đang bán lời hứa hẹn. Thực tế là trong một khoảng thời gian ngắn như vậy, nó đã đi từ lời hứa về giá trị đến một thứ gì đó mang lại nhiều giá trị hơn mỗi năm là điều đáng chú ý”.

Haak và Paglione đã khởi xướng một chiến dịch các chương trình đang diễn ra từ rất sớm để thúc đẩy các tích hợp như vậy, bắt đầu với Chương trình đối tác khởi chạy (Launch Partners Program), qua đó 17 tổ chức tham gia đã giúp kiểm tra các giao diện lập trình ứng dụng – API (Applicaiton Programming Interface) của ORCID và phát triển các trường hợp sử dụng cũng như quy trình công việc trong thời gian chuẩn bị ra mắt. Như được lưu ý trong Báo cáo thường niên của ORCID năm 2012, “Khi ra mắt, các nhà nghiên cứu đã có khả năng đăng ký và có được một ORCID, tìm kiếm các xuất bản phẩm và nhập vào siêu dữ liệu của họ, liên kết tới các mã nhận diện (ID) bên ngoài, và liên kết tới ORCID từ các hệ thống theo dõi bản thảo... những tích hợp này đã chịu trách nhiệm cho hơn một phần ba lưu lượng truy cập vào sổ đăng ký ORCID”. Cho đến giữa năm 2022, đã có hơn 4.000 tích hợp ORCID trực tiếp.

Nhóm ORCID trong cuộc họp giữa ORCID-CASRAL tại Đại học Barcelona, tháng 5/2015

Trợ cấp năm 2013 từ quỹ Alfred P. Sloan đã cấp vốn cho Chương trình Áp dụng và Tích hợp có ảnh hưởng lớn, thông qua đó 9 tổ chức được chọn thông qua mời chào cạnh tranh đã được trao tiền mặt và sự công khai cho những tích hợp ORCID của họ vào các kho lưu trữ và các hệ thống quản lý nhân sự của họ.

“Chúng tôi hiểu rằng để khuyến khích các tổ chức ra nhập ORCID, sẽ rất có ích nếu họ có thể thấy nó làm việc ở đâu đó”, Haak nói. “Ý tưởng của Chương trình Áp dụng và Tích hợp từng là để từng cơ sở tham gia tập hợp thành một nhóm xuyên suốt các phòng ban - thư viện, nghiên cứu, văn phòng, công nghệ thông tin (CNTT) - và giới thiệu cho chúng tôi một dự án. Chúng tôi đã trao các trợ cấp cho những người thắng cuộc 15.000 USD và một năm thành viên ORCID miễn phí, và đã triển lãm công việc của họ một cách nổi bật”.

Thành viên Hội đồng quản trị Simeon Warner đã nói về dự án của Đại học Cornell, sự tích hợp của ORCID với VIVO, một hệ thống được các cơ sở sử dụng để giúp giám tuyển hồ sơ của nhân viên. “Nó đã có sự áp dụng đặc biệt trong môi trường khoa học sức khỏe, nơi khả năng của nó để hỗ trợ cho các mô tả công việc chi tiết hơn có thể giúp cho các chuyên gia tìm ra các cộng sự trong các lĩnh vực của họ”, ông nói. “Đã có tính ứng dụng rõ ràng để tạo ra một tích hợp với ORCID, vì trong một cài đặt VIVO, bạn muốn có thể lấy các xuất bản phẩm mới mà không cần bất kỳ ai ở tổ chức phải nhập chúng. Với mã nhận diện ORCID đến từ Crossref cùng với các xuất bản phẩm mới, bạn đã có một nguồn tài liệu tuyệt vời cho VIVO”.

Mặc dù Chương trình Áp dụng và Tích hợp bị giới hạn chỉ với sự tham gia của Mỹ và Canada, tác động của nó từng là quốc tế.

“Có những người áp dụng sớm thực sự đã chỉ ra các khả năng của ORCID, và đã làm cho nó có thể cho nhiều nơi ở châu Âu, Úc, và New Zealand để nói, ‘Chúng tôi cũng có thể làm cho điều đó xảy ra ở đây’”, Haak nói. “Điều đó là rất quan trọng. Khái niệm của dự án đã được tái triển khai ở Vương quốc Anh và đã trở thành nền tảng của hội đoàn ORCID Vương quốc Anh”.

Chương trình Áp dụng & Tích hợp ORCID

Xa hơn một chút, chương trình Thu thập và Kết nối là một sáng kiến khác tỏ ra hữu ích trong việc thúc đẩy các tích hợp. “Đó là một chương trình lớn được thiết kế để gia tăng cả bộ sưu tập các mã nhận diện ORCID và sử dụng thực sự nền tảng ORCID thông qua các tích hợp”, Paglione nói. “Chúng tôi đã cung cấp thương hiệu mà đã cho phép các thành viên tham gia nêu bật các thành tích của họ”. Được khởi xướng tháng 5/2016, chương trình đó đã khuyến khích các nhà cấp vốn, nhà xuất bản, và các cơ sở nghiên cứu hoàn thành một quy trình 4 bước: thu thập các mã nhận diện ORCID đã được xác thực, đảm bảo rằng chủ sở hữu của chúng có kết nối chính xác với các cơ sở liên kết và đóng góp của họ; hiển thị các mã nhận diện ORCID, như một dấu hiệu đối với các nhà nghiên cứu rằng một hệ thống thông tin đã được thiết kế để hỗ trợ sử dụng ORCID; kết nối thông tin về các cơ sở liên kết và những đóng góp tới các bản ghi ORCID; và đồng bộ giữa các hệ thống để báo cáo nhanh hơn và chính xác hơn, với việc giảm gánh nặng nhập dữ liệu cho các nhà nghiên cứu và, tương tự, cho các nhà quản lý.

Như Alice Meadows (sau này là Giám đốc Hỗ trợ và Thu hút Cộng đồng) đã viết trong công bố của ORCID về Thu thập và Kết nối, “Mục tiêu cuối cùng của chúng tôi là để các cá nhân đăng ký một mã nhận diện ORCID và, đơn giản bằng việc sử dụng nó khi bạn làm việc và thực hiện những đóng góp, cho phép thông tin của bạn được tự động kết nối với tất cả các hệ thống nghiên cứu và học thuật khác bạn sử dụng”. Trong bài đăng sau đó vào tháng 6/2017 của cô, Meadows đã nêu rõ rằng một số lượng đáng kể các tích hợp đã được thực hiện, với một nhóm các thành viên được trao huy hiệu vì hoàn thành ít nhất 2 trong số 4 bước đó. Cô đã đi tới nhấn mạnh một điểm quan trọng: “Việc chống trụ cho mọi điều là xác thực - đòi hỏi người sử dụng đăng nhập vào bản ghi ORCID của họ để chia sẻ mã nhận diện của họ, thay vì gõ vào hoặc dán mã nhận diện ORCID của họ vào một trường dữ liệu”.

Paglione đã mô tả 2 thách thức thường gặp khi mời chào áp dụng và tích hợp ORCID: chứng minh giá trị của nó cho các tổ chức, và phát triển các mối quan hệ với các bên trung gian thực sự sẽ triển khai các tích hợp đó.

“Nhu cầu về ORCID là rõ ràng từ quan điểm cộng đồng, nhưng nếu bạn quay lại với những gì một công ty riêng lẻ cần, thì không luôn rõ ràng tức thì rằng ORCID đã giải quyết được vấn đề của họ”, cô nói. Ví dụ, các nhà xuất bản không phải lúc nào cũng nhìn thấy ưu điểm của việc thu thập và hiển thị mã nhận diện ORCID, khi tên và cơ sở liên kết của các tác giả của bài báo đã xuất bản, có lẽ cùng với một số thông tin liên hệ của tác giả tương ứng, thường đã được đưa vào.

Tiềm năng của một mã nhận diện loại bỏ nhập nhằng trong ngữ cảnh lớn hơn của một hệ sinh thái là không hiển nhiên cho tất cả mọi người, và việc giải thích việc xác thực sẽ phù hợp như thế nào trong tiến trình không luôn là dễ dàng. Cô đã trích dẫn sự tích hợp ORCID với eXtyles, một bộ các công cụ soạn thảo và XML được sử dụng rộng rãi do INERA cung cấp, như một ví dụ điển hình về sự năng động của bên thứ 3 (đơn giản, tích hợp này đảm bảo rằng các mã nhận diện ORCID được xác thực được chính xác đưa vào trong một tệp XML cuối cùng của bản thảo). “Chúng tôi đã làm việc để biến nó thành đối tác giữa nhà xuất bản, nhà cung cấp, và chúng tôi”, cô nói, “chúng tôi cung cấp nhiều hỗ trợ kỹ thuật nhất có thể để biến nó thành hiện thực. eXtyles được sử dụng rộng rãi, nên việc để INERA kết hợp ORCID vào trong các công cụ của họ đã mở ra cánh cửa cho nhiều nhà xuất bản tham gia vào ORCID”.

Tiếp cận cộng đồng để truyền đạt giá trị của ORCID đã và đang diễn ra, với sự phát triển của một tập hợp các câu chuyện về giá trị mới do các nhóm của các bên liên quan của ORCID phác họa vào năm 2021, và các bản chào như loạt các webinar “Tôi là Thành viên, bây giờ thì sao?!” đã được khởi xướng vào mùa hè năm 2022.

Cam kết kiểm soát nhà nghiên cứu

Mặc dù luôn được cho rằng các nhà nghiên cứu sẽ có toàn quyền kiểm soát nội dung bản ghi ORCID của họ, nhưng ngay từ đầu đã có một câu hỏi lớn về chính sách là liệu các cơ sở mà họ liên kết có được trao quyền tạo mã nhận diện ORCID thay mặt họ hay không. Ban đầu, dường như là việc trao sức mạnh này sẽ là một cách thức hiệu quả cao để nhập các đăng ký vào ORCID, nhưng khi cách tiếp cận đó được triển khai, các vấn đề đã nổi lên.

“Như một ví dụ, MIT đã đăng ký các mã nhận diện ORCID cho tất cả các nhà nghiên cứu của họ”, Chris Shillum nói. “Những gì chúng tôi thấy là nhiều trong số họ thậm chí còn không biết họ đã có một mã nhận diện ORCID, nên sau đó, có lẽ khi gửi bản thảo, họ đã tạo ra một mã nhận diện thứ hai, dẫn tới đúp bản và làm hỏng toàn bộ mục đích”.

Simeon Warner đã lưu ý một vấn đề khác. “Cũng có sự nguy hiểm làm phiền các nhà nghiên cứu”, ông nói. “Mọi người có xu hướng không thích nó khi những thứ được tạo ra cho họ và đặt lên web mà họ không biết”.

Đến cuối năm 2015, ORCID đã kiểm thử và triển khai một chương trình chọn tham gia được biết tới như là Tạo theo Nhu cầu (Create on Demand), thông qua đó các nhà nghiên cứu đã được các cơ sở của họ cảnh báo về tính sẵn sàng của các mã nhận diện ORCID và đã mời tạo ra chúng. “Tại một trường đại học, điều này thường tới ở dạng một thông điệp từ hiệu trưởng, làm giảm nhiều khả năng các nhà nghiên cứu bỏ qua nó như là thư rác hoặc ý định lừa đảo”, Haak nói. Sau đó, hệ thống này đã được cải thiện bằng Nhà quản lý Cơ sở liên kết (Affiliation Manager), một công cụ đơn giản cho phép các cơ sở thêm dữ liệu của cơ sở liên kết vào các bản ghi ORCID các nhà nghiên cứu của họ, một lần nữa phụ thuộc vào sự cho phép của họ.

Sự nỗ lực động thú vị của ORCID là trong khi các nhà nghiên cứu là nền tảng của nó, họ không đóng góp tài chính cho nó; doanh thu của nó có nguồn gốc từ các khoản phí thành viên được các tổ chức thành viên chi trả. Và có thể có sức ép nhất định giữa những gì các nhà nghiên cứu muốn và những gì các cơ sở muốn, đánh dấu một lĩnh vực nơi sự duy trì lòng tin là tối thượng. “Một vài trong số các dịch vụ là ưu tiên cho các thành viên có thể không là ưu tiên cho các nhà nghiên cứu”, Salvatore Mele nói. “Nếu tôi là nhà nghiên cứu, tôi có thể đã viết vài tài liệu tôi không thật tự hào về chúng, và tôi không muốn chúng được liệt kê trong bản ghi ORCID của tôi. Nhưng hội đoàn có quan tâm đến các số liệu, chẳng hạn như tạo danh sách toàn diện các ấn phẩm theo trường đại học, theo năm.”

“Vì vậy, các nhà nghiên cứu có thể coi những người trả tiền là muốn theo dõi họ, đo lường họ, đóng hộp họ theo những cách họ không muốn. Chúng tôi đã thành công trong việc tránh điều này bằng cách trao các công cụ cho các nhà nghiên cứu từ rất sớm để chỉ bổ sung thêm thông tin họ chọn”.

Một ‘Thiên thần’ bước vào; nhân sự ORCID mở rộng

Trong vài năm đầu hoạt động của nó, ORCID đã có sự tiến bộ ấn tượng về các khía cạnh cả về số lượng các nhà nghiên cứu đăng ký lẫn dài các áp dụng và tích hợp của các thành viên. Nhưng vấn đề tài chính của nó vẫn là bấp bênh, một lý do đáng lo ngại. Biết trước là các khoản vay khởi nghiệp sẽ cung cấp đủ không gia hít thở cho tổ chức để phát triển một mô hình kinh doanh bền vững đã không đáp ứng được, với các chi phí liên quan đến việc mở rộng nó thành một liên doanh toàn cầu vẫn không được doanh thu của nó trang trải.

Trên cả điều đó, vào năm 2014, một trợ cấp ban đầu đã từng được Quỹ Khoa học Quốc gia phê duyệt để cấp vốn cho triển khai ORCID trong các quy trình quản lý dữ liệu của một nhóm các trường đại học chủ chốt đã bị hủy sau một kiểm toán tài chính. “Chúng tôi đã từng phải cùng nhau đặt ra toàn bộ chương trình sớm trong năm đó và đã tuyển dụng mọi người dựa vào sự phê chuẩn đó”, Haak nói. “Ít tháng sau đó, họ đã tự đảo ngược lại; chúng tôi đã phải để một người ra đi để giảm nhẹ”.

“Và sau đó vài thiên thần đã bước vào, trong những ngày này tôi không biết ai, và tôi có cuộc gọi điện thoại từ Quỹ Helmsley hỏi làm thế nào để họ có thể giúp. Tôi đã tới gặp họ với một đề xuất ngắn để thúc đẩy áp dụng và tích hợp ORCID mức quốc tế thông qua việc mở rộng nhân sự, các hội thảo khu vực, và hỗ trợ kỹ thuật cho các thành viên bản địa hóa”.
“Họ đã cho chúng tôi 3 triệu USD”.

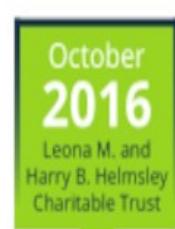
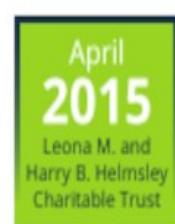
Rốt cuộc, trợ cấp đó từ The Leona M. and Harry B. Helmsley Charitable Trust đã tới trong 2 giai đoạn: giai đoạn đầu 3 triệu USD được công bố vào tháng 4/2015 như một trợ cấp 18 tháng, theo sau là một trợ cấp 18 tháng bổ sung với 1,84 triệu USD được công bố vào tháng 10/2016.

Mở rộng Nhóm ORCID, 2016

Trợ cấp đó đã cấp vốn cho sự mở rộng tức thì nhóm ORCID, với việc tuyển dụng Alice Meadows như là Giám đốc truyền thông và Douglas Wright như là Giám đốc Thành viên, cũng như một nhóm thành viên toàn cầu gồm Josh Brown, Giám đốc Khu vực châu Âu; Matthew Buys, Giám đốc Khu vực châu Phi và Trung Đông; Nobuko Miyairi, Giám đốc Khu vực châu Á - Thái bình dương; và Lilian Pessoa, Giám đốc Khu vực Mỹ Latin.

Sự mở rộng được trợ cấp của Helmsley làm cho có thể đã chứng minh sự biến đổi đối với ORCID, thúc đẩy sự phát triển hoạt động hội đoàn của nó thành một yếu tố quan trọng cho phép nó được hỗ trợ đầy đủ bằng các khoản phí thành viên.

Hội đoàn: ORCID mở rộng phạm vi

Mô hình hội đoàn của ORCID đã tiến hóa triệt để từ lần lặp lại đầu tiên, nỗi lên từ một cơ chế giao dịch đơn giản để tạo doanh thu để trở thành một danh mục các mối quan hệ đối tác chia sẻ gánh nặng của việc áp dụng và tích hợp, được định hình bởi các động lực đa dạng với sự tham gia của chính phủ với nghiên cứu và giáo dục khắp thế giới.

“Khi chúng tôi lần đầu ra mắt mô hình thành viên, chúng tôi đã tìm kiếm các cách thức để khuyến khích các tổ chức ra nhập”, Haak nói. “Chúng tôi đã đưa ra quyết định rất sớm để cung cấp thuê bao 3 năm với giá thành của 2 năm, với việc thanh toán trước nên chúng tôi đã có các nguồn lực để tiến hành tiếp cận cộng đồng. Ngoài ra, chúng tôi đã tạo ra hai tư cách thành viên, ở Tây Ban Nha và Đan Mạch, nơi cũng có sự quan tâm đến việc tham gia ở cấp quốc gia; đó là nơi đầu tiên này sinh ý tưởng về hội đoàn ORCID cấp quốc gia.” (Hội đoàn của các thư viện đại học Andalucia ([Consorcio de Bibliotecas Universitarias de Andalucía, hay CBUA]) và một nhóm các trường đại học và viện nghiên cứu Đan Mạch đã trở thành hội đoàn ORCID vào nửa cuối năm 2014).

Veronique Kiermer nhớ lại một thành viên ban đầu khác mà sự tham gia của họ đã thúc đẩy kim chỉ nam, mặc dù về mặt kỹ thuật thì đó không phải là một hội đoàn: Fundação para a Ciência e a Tecnologia (FCT), cơ quan cấp vốn quốc gia Bồ Đào Nha. “Nó đã đánh dấu sự quan tâm mạnh mẽ của chính phủ đối với ORCID”, cô nói. “FCT đã đưa ra quyết định rằng từng nhà nghiên cứu đang tìm kiếm vốn cấp của quốc gia cần phải có một mã nhận diện ORCID. Chúng tôi đã có một cơ lũy thừa để đề nghị cho các bản ghi ORCID chỉ qua một đêm”. Nền tảng của mô hình hội đoàn đã phát triển là khái niệm về tính có đi có lại—trong khi hội đoàn được huởng chiết khấu theo nhóm thay mặt cho các thành viên của mình, lợi ích đi kèm với trách nhiệm giúp triển khai ORCID như một phần không thể thiếu trong các hệ thống và quy trình công việc của họ.

Hóa ra là, nước Úc đã trình bày sự kết hợp đúng các yếu tố để cung cấp một kịch bản “các thực hành tốt nhất” cho một hội đoàn quốc gia ORCID: sự tham gia mạnh mẽ của chính phủ trong hạ tầng nghiên cứu, một cộng đồng nghiên cứu có kết nối chặt chẽ lẫn nhau, và một tinh thần doanh nhân ‘có thể làm’.

“Khoảng năm 2014, tôi đã tham gia trong một thảo luận về hạ tầng nghiên cứu quốc gia ở Úc, và, với cương vị Chủ tịch Hội đồng của Ủy ban Nghiên cứu các Thư viện Đại học Úc, tôi đã được tiếp cận để xem liệu tôi có muốn đối tác với Dịch vụ Dữ liệu Quốc gia Úc - ANDS [Australian National Data Service] để đưa Laure ra cho một hội thảo về ORCID hay không”, Linda O’Brien, người khi đó là Phó Hiệu trưởng, các Dịch vụ Thông tin, ở Đại học Griffith, nói. (O’Brien đã ra nhập Hội đồng quản trị ORCID vào đầu năm 2017, trở thành Chủ tịch vào năm 2020). “Tôi đã đối tác với Ross Wilkinson, Giám đốc điều hành ANDS, và chúng tôi đã cùng nhau đưa ra hội thảo với Laure và một nhóm các bên liên quan chủ chốt từ khắp tất cả các phần được kết nối của toàn cảnh bức tranh nghiên cứu của nước Úc. Đến cuối ngày hôm đó, tôi đã rất phấn khích bởi tiềm năng đó và nói, ‘Chúng ta phải làm điều gì đó với điều này’”.

Hội đoàn ORCID Úc chính thức ra mắt

Ngay từ đầu, O'Brien đã bị ấn tượng bởi lợi ích đối với các nhà nghiên cứu, người sẽ tiết kiệm rất nhiều thời gian bằng việc đơn giản cài cắm vào các bản ghi ORCID của họ bất kỳ khi nào cần thiết thay vì phải cung cấp lặp đi lặp lại thông tin y hệt (“nhập vào một lần, sử dụng lại thường xuyên” là câu thần chú của ORCID). Nhưng cô cũng bị ấn tượng y hệt vì lợi ích đối với các cơ sở, và bằng cơ hội để thể hiện tác động của quốc gia trong cộng đồng nghiên cứu toàn cầu hiệu quả hơn.

“Chúng tôi đã thành lập một nhóm làm việc nhỏ, với đại diện từ các cơ quan trợ cấp nghiên cứu, cộng đồng CNTT, cộng đồng thư viện, và, rất quan trọng, các văn phòng quản lý nghiên cứu, gắn kết cùng với vài cơ quan quốc gia, như ANDS”, O'Brien nói.

Bên trong các cơ sở, nhóm đã vươn tới tất cả các bên liên quan chủ chốt bằng một tài liệu O'Brien ban đầu đã phác thảo với Natasha Simons của ANDS, nó đã được cải thiện và phê chuẩn bởi nhóm làm việc đó, phác họa những lợi ích của ORCID đối với các nhà nghiên cứu và các cơ sở của họ, cũng như lợi ích quốc gia tiềm tàng.

“Chúng tôi đã đến văn phòng nghiên cứu, thủ thư đại học, và giám đốc CNTT cùng một lúc, để đảm bảo rằng khi Phó Chủ tịch đã được tiếp cận để ra nhập hội đoàn, tất cả các bên liên quan chủ chốt đã nhận thức được về cơ hội này”, O'Brien nói. Họ cũng đã sắp xếp để đặt văn phòng của nước chủ nhà với Liên đoàn Tiếp cận Úc - AAF (Australian Access Federation), mà nó, như một nhà cung cấp dịch vụ xác thực quốc gia, đã chia sẻ các giá trị và cách tiếp cận của ORCID.

Liên danh này đã thực hiện với sự hiểu biết rằng sẽ cần phải có nhân viên tại chỗ để cung cấp hỗ trợ, cho phép hiện thực hóa các lợi ích quốc gia. “Trong hội đoàn của Úc, chúng tôi có một nhân viên kỹ thuật quản lý bàn trợ giúp cho các thành viên nên họ không cần đi trực tiếp tới ORCID để hỗ trợ với các vấn đề tích hợp và khác”, O'Brien nói. “Chúng tôi có một website, chúng tôi có các tư liệu đào tạo, và chúng tôi chia sẻ thông tin các thành viên có thể sử dụng để xây dựng sự quan tâm trong các cộng đồng của họ. Các tài nguyên đó được cấp vốn nhờ vào việc từng thành viên thanh toán một khoản phí hội đoàn cùng với phí thành viên ORCID”.

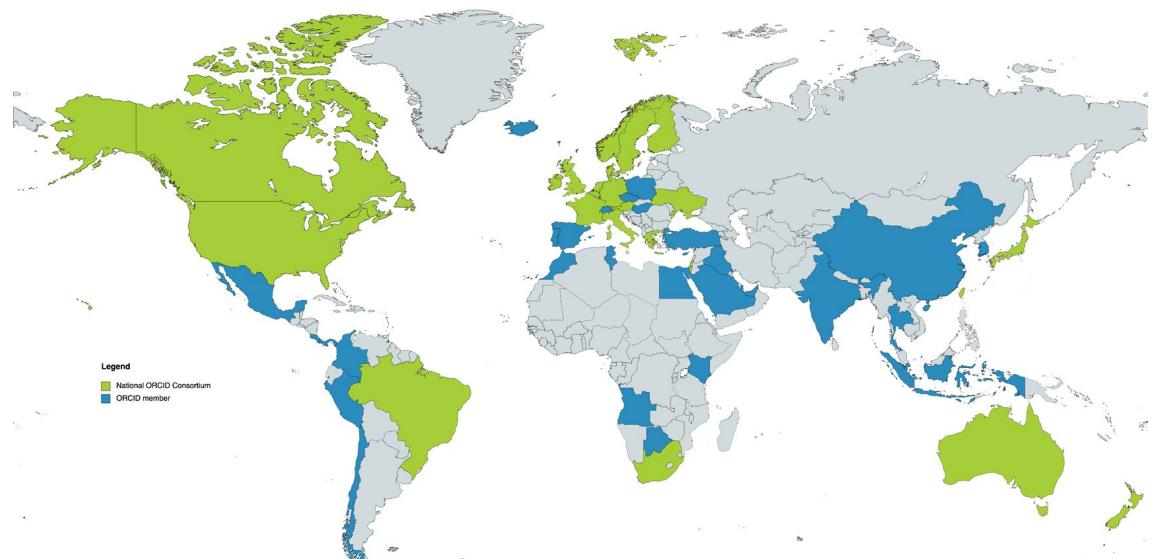

Trong vài năm đầu tiên của tất cả những điều này, Hội đồng quản trị đã cân nhắc kỹ lưỡng về mô hình kinh doanh của hội đoàn, đặt ra các yêu cầu về giá cả và quy mô, đồng thời xác định rằng chỉ các tổ chức phi lợi nhuận mới có thể là thành viên. Các phát hiện của họ đã đánh dấu sự khởi đầu quan trọng từ kế hoạch kinh doanh được phát triển thông qua trợ cấp của Mellon. “Kế hoạch đó đã có một mô hình chi phí cho các trường đại học, một mô hình khác cho các nhà xuất bản, và mô hình thứ ba cho các cơ quan chính phủ”, Haak nói. “Nhưng nếu bạn nhìn vào nước Pháp, ví dụ, điều đó không làm việc được. Làm thế nào Trung tâm Nghiên cứu Khoa học Quốc gia (CNRS) tham gia được? Liệu nó là một trường đại học, một cơ quan liên bang, hay một nhà xuất bản? Nó là cả ba; chúng là các thực thể hỗn hợp”.

Ở mức quốc tế, ORCID đã công nhận các thành tích của các hội đoàn quốc gia của nó thông qua một chương trình giải thưởng, trích dẫn CINECA của Ý về việc quản lý tập trung một tích hợp ORCID của 74 trường đại học, TIB của Đức để cung cấp phân tích pháp lý đầy đủ chính sách quyền riêng tư của ORCID để dàn xếp các quy định nghiêm ngặt của quốc gia, và TENET của Nam Phi vì trọng tâm của nó nhằm vào việc thiết lập ORCID trong các dịch vụ nhận diện & tin cậy của nó, chỉ nêu vài trường hợp. Và LYRASIS đã được khen ngợi vì khả năng giao tiếp xuất sắc trong việc kết hợp bốn cộng đồng riêng biệt và xa xôi lại với nhau thành một cộng đồng thực hành thành công duy nhất.

Đến giữa năm 2022, có 25 hội đoàn ORCID quốc gia trải khắp 6 châu lục. Các hoạt động của chúng đã cho phép tổ chức này mở rộng phạm vi hiện diện toàn cầu của nó hiệu quả và hiệu lực, với lợi ích bổ sung của việc trao cho ORCID một kênh tham gia trong các thảo luận chính sách ở các quốc gia có các hội đoàn đó.

Vào năm 2019, ORCID đã hòa vốn. Trong cả các năm 2020 và 2021, nó đã có lãi.

Chương trình ủy thác

Từ những ngày đầu của ORCID, đã được biết rằng lòng tin sẽ là không thể thiếu trong hoạt động của nó, “cái bắt tay giữa cá nhân và tất cả các bên liên quan khác trong hệ thống”, như Haak đã nêu. Sự hiểu biết này đã thông tin cho việc tạo lập 10 Nguyên tắc Sáng lập, chúng tập trung vào tính mở, minh bạch, toàn diện, và cộng tác.

Paglione đã mô tả cách để khung này diễn ra hàng ngày như thế nào. “Khi mọi người đã gợi ý các ý tưởng, Laure và tôi sẽ đi ngược về các nguyên tắc đó, và đôi khi chúng tôi nói, ‘Các nguyên tắc đó không cho phép điều đó’”, cô nói. “Họ đã rất rõ ràng rằng mã nhận diện và tất cả thông tin có liên quan tới nó được cá nhân sở hữu, và ORCID ở đó chỉ để phục vụ cho các nhu cầu của cộng đồng. Chúng tôi không bao giờ thỏa hiệp về điều đó, đôi khi gây khó chịu cho mọi người, nhưng tôi sẽ nói rằng đó là lý do ORCID đã trở thành một tổ chức đáng tin cậy như vậy”.

Rồi thi, vào năm 2016, một sự cố an toàn nhỏ đã xảy ra, kích hoạt một sáng kiến lớn đã dẫn đến Chương trình Ủy thác ORCID, được khởi xướng vào tháng 10 năm đó. Vì một lỗi hệ thống, thông tin mà những người sử dụng ORCID đã chỉ định là “riêng tư” trong các bản ghi của họ đã bị lộ ra trong một thời gian ngắn. “Ngay cả dù nhiều thông tin là truy cập được công khai ở đâu đó khác, các cá nhân đã không cho phép ORCID chia sẻ nó”, Paglione nói. “Mặc dù lỗi này đã ảnh hưởng tới chỉ 2,5% các bản ghi ORCID, chúng tôi đã trực tiếp cận tới bất kỳ ai bị ảnh hưởng và xin lỗi họ, nhưng chúng tôi cũng đã giải quyết để lấy lại lòng tin của họ, để thể hiện rằng chúng tôi xứng đáng với điều đó”.

Một nhóm làm việc về quyền riêng tư và các chuyên gia an toàn dữ liệu từ các nhóm cộng đồng khác nhau, do thành viên Hội đồng quản trị Richard Ikeda của Viện Y học Quốc gia Mỹ lãnh đạo, đã được triệu tập “để giúp chúng tôi rà soát lại và tinh chỉnh các thực hành và chính sách chống trụ cho độ tin cậy của ORCID”, như Paglione đã viết trong công bố chương trình. Công việc của nhóm này đã dẫn đến một giải thích rõ ràng, toàn diện, nổi bật trên một trang chuyên dụng của trang web ORCID, về các cam kết của ORCID và ý nghĩa của nó về việc hoàn thành chúng trong các lĩnh vực Kiểm soát Cá nhân, Độ tin cậy, Trách nhiệm giải trình, và Liêm chính.

Chương trình Ủy thác, đáng chú ý về cả tính kỹ lưỡng cũng như chiều rộng và chiều sâu của ý kiến đóng góp của cộng đồng, đã thu hút sự chú ý rộng rãi hơn về tính hiệu quả của nó. Chris Shillum đã lưu ý rằng “Mọi người thường nghĩ ORCID chủ yếu là điều hành cơ sở hạ tầng kỹ thuật, nhưng quá trình tổng hợp bài viết này đã cung cấp cho tôi cách xây dựng cộng đồng trung tâm và thiết lập niềm tin đối với thành công của ORCID.”

Cộng đồng dẫn dắt, điều hành chiến lược

Trong những ngày đầu của ORCID, Hội đồng quản trị về cơ bản là đông hơn nhân viên. Vào năm 2014, năm hoạt động thứ 3 của ORCID, nhân viên của nó có 8 người bằng một nửa số người của Hội đồng quản trị, với 15 giám đốc của nó. Ed Pentz đã mô tả sự năng động của thời kỳ đó: “Trong vài năm đầu tiên sau khi Laure và Laura đến, những người trong Hội đồng quản trị đã rất sẵn lòng, tập trung vào các vấn đề cơ bản, giúp mọi thứ ổn định và vận hành”. Các thành viên Hội đồng quản trị đã tham gia trong việc tiếp thị, gây quỹ, thiết lập ngân sách, và các vấn đề kỹ thuật, những điều mà trong một tổ chức chín muồi sẽ được các nhân viên thực hiện. Nhưng tới cuối năm 2015, được trợ cấp Helmsley thúc đẩy, số lượng nhân viên đã tăng tới 21 người, và khi liên doanh đã mở rộng và tiến hóa hướng đến tính bền vững, đã có sự dịch chuyển tương ứng trong điều hành hướng tới trọng tâm chiến lược hơn, ít hướng tới hoạt động hơn.

Điều đó nói lên điều mà Haak đã nhấn mạnh rằng nền tảng hiện có là một nền tảng vững chắc. “Hội đồng quản trị gốc ban đầu đã làm được một việc tuyệt vời trong việc nói rõ ràng ORCID là gì, và thiết lập bộ nguyên tắc ban đầu”, cô nói. “Và [việc tham vấn chuyên gia pháp lý] Jackie Ewenstein từng là tuyệt vời, tham gia trong mọi điều bạn có thể hình dung phải làm với điều hành, giúp tôi với quá nhiều câu hỏi khi tôi còn đang vừa làm vừa học hỏi”.

Để thúc đẩy cam kết của ORCID về điều hành do cộng đồng dẫn dắt, và trong bối cảnh cơ sở hỗ trợ được mở rộng của ORCID giữa các thành viên cơ sở của nó, một sửa đổi đối với các quy định đã được thông qua để chuyển Hội đồng quản trị từ mô hình tự tồn tại (bỏ phiếu cho các thành viên mới hoặc tiếp tục của chính mình) sang bầu cử từ và bởi các tổ chức thành viên của ORCID, bắt đầu từ năm 2016.

Nhóm ORCID, 2015

Veronique Kiermer, người giữ chức Chủ tịch từ 2017 đến 2019, giai đoạn Hội đồng quản trị phát triển mạnh mẽ, đã nói về thách thức trong việc định hình lại vai trò của mình: “Khi tổ chức mở rộng quy mô, chúng tôi vẫn có nhiều người như cũ trong Hội đồng quản trị, nhưng mối quan hệ giữa Hội đồng quản trị và ban quản lý phải bắt đầu chuyển từ tình huống nơi mà các thành viên Hội đồng quản trị phải làm nhiều việc sang tình huống nơi mà lãnh đạo của tổ chức đưa ra các quyết định, với sự giám sát và xác nhận của Hội đồng quản trị. Với tư cách là Chủ tịch, tôi đã trải nghiệm điều đó như một sự thay đổi tinh tế và khó khăn.”

Hội đồng quản trị ORCID, 2017

Với kiến thức sâu rộng về quản lý kinh doanh, thành viên Hội đồng quản trị Linda O'Brien đã có một số đóng góp quan trọng cho quá trình này, đáng chú ý là bằng cách đề xuất và soạn thảo Điều lệ Hội đồng quản trị (được phê duyệt vào tháng 9 năm 2019) mà Kiermer mô tả là “thực sự giúp kết tinh các vai trò của Hội đồng quản trị và các nhân viên.”

O'Brien cũng đã giúp thiết lập một quy trình tự đánh giá của Hội đồng quản trị có hệ thống hơn, và cô ấy đã khởi xướng việc mở rộng và làm rõ vai trò của Thư ký Hội đồng quản trị để bao gồm việc ghi biên bản tại các cuộc họp, điều mà trước đây Giám đốc điều hành đã thực hiện. Việc phân công lại dẫn đến việc lưu trữ hồ sơ toàn diện hơn trong khi Giám đốc điều hành rảnh rỗi để tham gia đầy đủ vào các cuộc thảo luận.

Kiermer cũng trích dẫn sự phát triển về cách duy trì trách nhiệm ủy thác. “Khi tôi còn là Chủ tịch và gặp gỡ các Giám đốc mới để giới thiệu họ, tôi sẽ yêu cầu họ nêu rõ bất kỳ lợi ích cạnh tranh nào mà họ có thể có,” cô ấy nói, “sau đó chúng tôi thỉnh thoảng gặp phải những tình huống mà những lợi ích cạnh tranh tiềm ẩn này phải được nêu ra khi thảo luận về một chủ đề cụ thể trong một cuộc họp Hội đồng quản trị. Điều này hiện đã phát triển, với việc Linda [O'Brien trở thành Chủ tịch vào năm 2020] hỏi vào đầu mỗi cuộc họp xem có bất kỳ lợi ích cạnh tranh nào đối với các chủ đề đang thảo luận hay không, một quy trình chính thức hóa chuyên nghiệp hơn nhiều.”

Để đảm bảo rằng thành phần Hội đồng quản trị bao gồm thành phần nhà nghiên cứu mạnh, vào năm 2016, một vị trí trong Hội đồng nhà nghiên cứu đã được thành lập, với vị trí thứ hai được bổ sung vào mùa xuân năm 2017. Vào năm 2021, Ủy ban Đề cử dưới quyền Kiermer đã trang bị lại quy trình mời chào của mình để thu hút nhiều nhà nghiên cứu hơn và vào tháng 5/2021, Hội đồng Tư vấn Nhà nghiên cứu ORCID đã được thành lập để cung cấp cho Hội đồng quản trị và nhân viên ORCID những thông tin đầu vào về các chính sách, chiến lược, khả năng sử dụng và truyền thông của tổ chức.

Nhìn về tương lai

Vào mùa xuân năm 2022, nhân dịp kỷ niệm 10 năm ngày thành lập, ORCID đã nhận được sự hỗ trợ lớn cho sứ mệnh toàn cầu của mình dưới hình thức xóa nợ gần 1 triệu USD cho các công ty khởi nghiệp. Sự cản nhắc hào phóng, bởi 10 trong số những người cho vay ban đầu, đã tài trợ cho Chương trình Tham gia Toàn cầu, cung cấp các trợ cấp để thúc đẩy việc tham gia ORCID ở các khu vực hiện có ít đại diện, gồm phần lớn Nam bán cầu. Chương trình cung cấp một trong các trụ cột chính của Kế hoạch Chiến lược 2022–2025 của ORCID, “Từ Tầm nhìn đến Giá trị.”

Với hơn 15 triệu mã nhận diện ORCID hoạt động tính đến cuối năm 2022, chắc chắn ORCID đã có vị thế vững chắc trong cộng đồng nghiên cứu, một thành tích thể hiện trách nhiệm liên tục.

Kiermer nói: “Một trong những bài học chúng ta có thể rút ra từ ORCID là đầu tư vào hạ tầng, khi được thực hiện tốt, thực sự có thể mang lại kết quả. Không phải lúc nào cũng có cam kết mạnh mẽ nhất về điều đó trong hệ sinh thái học thuật và nghiên cứu. ORCID là một ví dụ điển hình và điều rất quan trọng là chúng tôi phải đánh giá và cải thiện các quy trình cũng như cấu trúc điều hành của mình một cách thường xuyên.”

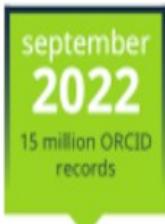
Quá trình đánh giá và cải tiến đang diễn ra đó được trình bày rõ ràng trong Kế hoạch Chiến lược 2022–2025, với lộ trình không chỉ để tăng cường sự tham gia toàn cầu mà còn để nâng cao khả năng sử dụng và giá trị của ORCID cho các thành viên cũng như nhà nghiên cứu, đồng thời cung cấp tính bền vững, sự chắc chắn, và độ tin cậy. Và mặc dù 15 triệu đó là một con số ấn tượng, nhưng nó có thể chỉ là một phần của nhóm người đăng ký tiềm năng lớn hơn nhiều. Haak nói: “Không chỉ những người có bằng tiến sĩ mới đóng góp cho nghiên cứu và phát triển.

“Có những thủ thư, cán bộ làm việc với các trợ cấp, người quản lý chương trình và nhiều người khác là một phần của hệ sinh thái này, những người đóng góp hơn một nửa thời gian làm việc của họ cho các hoạt động nghiên cứu & phát triển (R&D).”

Từ một quan điểm nhất định, câu chuyện về ORCID là câu chuyện về sự phát triển thành công của nó thông qua một loạt “bong bóng”, như Salvatore Mele đã gọi chúng. “Ban đầu, có bong bóng nhà xuất bản, và sau đó là bong bóng cơ sở ưu tú,” ông nói. “Sau đó là bong bóng của cơ quan cấp vốn, hoạt động thông qua hội đoàn, và sau đó, vào khoảng thời gian tôi rời đi, vào năm 2020, bong bóng nghiên cứu của bán cầu Bắc. Mỗi lần, ORCID đều thành công trong việc thoát ra khỏi vùng an toàn của mình và phá vỡ bong bóng để tham gia vào mối quan hệ đối tác rộng lớn hơn.”

Ngay từ đầu, ORCID đã cố gắng lấy các nhà nghiên cứu làm trung tâm, với mục tiêu đảm bảo ghi công đáng tin cậy cho công việc của họ thể hiện theo Nguyên tắc sáng lập số một. Vì vậy, điều đó đang được thực hiện như thế nào?

Laura Paglione cho biết: “Tôi đã phát biểu tại Lễ hội Mozilla gần đây và tôi đã gặp một người trong giới nhân văn đang nghiên cứu về lịch sử tiền tệ”. “Tôi đã đề cập với anh ấy rằng lần đầu tiên tôi đến lễ hội, tôi là Giám đốc kỹ thuật sáng lập của ORCID. ‘Cảm ơn!’ anh ấy nói. ‘ORCID đã thay đổi cuộc đời tôi. Nay giờ các nhà nghiên cứu trẻ chúng tôi thực sự được công nhận cho công việc họ làm.’”

Đặc biệt cảm ơn John Lehmann-Haupt, tác giả của “*Thập kỷ đầu tiên của ORCID: Từ khởi nghiệp đến bền vững*”. Cũng xin cảm ơn Amy Brand, Laure Haak, Veronique Kiermer, Dave Kochalko, Salvatore Mele, Linda O'Brien, Laura Paglione, Ed Pentz, Howard Ratner, Chris Shillum, MacKenzie Smith và Simeon Warner vì đã chia sẻ những hồi ức của họ cho tài liệu này.

